

[Kristen Amby.]

man sædvanligvis gør. Ting, der kan gaa af sig selv, og de Foranstaltninger, man kan foretage, hvorved Tingene, som man ønsker det, kan gaa af sig selv, er rigtige.

Men jeg forstaar saa godt det ærede Medlem Hr. Rasmus Hansen og det ærede Medlem Hr. Leth Mouritzen. For det er ligetil, at de vil have Regler og Tvang, ogsaa hvor Frivilligheden kan gøre sig gældende. De kan i Virkeligheden ikke tænke sig, at to Mennesker kan bytte Lejlighed uden at spørge en Embedsmand, bl. a. fordi Embedsmænd i København har haft den Indstilling, at det maa de ikke. Det kan være, det bliver lavet om — forhaabentlig —, men efter deres Mening er det en hel Ulykke, om Mennesker selv kan bedømme Ting indbyrdes, uden at en Embedsmand eller Staten skal gribe ind, og det er egentlig det, der ligger bag vort Synspunkt. Jeg ved godt, at nu sker der en Ændring i dette Forhold, men det har eksisteret.

Indenrigsministeren (Kjær): Jeg takker de Ordførere, der har kunnet give Tilslutning til de to Lovforslag, og jeg skal knytte nogle enkelte Bemærkninger til det, der er sagt her under de to Forslags Behandling.

Det ærede Medlem Hr. Rasmus Hansen var inde paa Spørgsmaalet om Dobbeltlejligheder. Jeg ved jo meget vel, at dette Spørgsmaal har været behandlet i Kommissionen, vist ret udførligt endda, men som det ærede Medlem ogsaa sagde, noget egentligt Talmateriale til Belysning af, i hvor høj Grad saadanne Lejligheder findes, i hvor høj Grad der maatte være Mulighed for at bringe dem frem paa Boligmarkedet, har man ikke. Saa længe det ikke er Tilfældet, turde det være indlysende, at det er baade umuligt og urimeligt at stille noget Forslag paa dette Omraade. Jeg erkender, at der kan være Tilfælde, hvor der findes Dobbeltlejligheder, og hvor det kan være meget rimeligt, at den ene af disse stilles til Raadighed for boligsøgende. Jeg erkender ogsaa, at der er andre Tilfælde, hvor det næppe kan siges at være det. Jeg skal imidlertid baade til det ærede Medlem Hr. Rasmus Hansen og til det ærede Medlem Hr. Johs. Christiansen, som jo rettede et direkte Spørgsmaal til mig, da han troede, jeg havde forladt Salen, sige, at jeg er villig til at se nærmere paa hele dette Forhold og, hvis det skulde være muligt at finde en rimelig Ordning, da ogsaa at gaa ind for en saadan.

Det ærede Medlem Hr. Rasmus Hansen

talte derefter om Tvangsudlejning af Enkeltværelser i større Lejligheder og kom ind paa Ungdomskommissionens Betænkning. Det kan ikke nægtes — deri maa jeg ganske give det ærede Medlem Hr. Aksel Møller Ret —, at det vilde være et overordentlig dybt Indgreb i Lejlighedsindehavernes Rettigheder, hvis man skred til Gennemførelse af noget saadant. Men jeg kan for saa vidt ogsaa give det ærede Medlem Hr. Kristen Amby Ret, som nys sagde, at der naturligvis kan komme saadanne Tilstande, at Ting, som vi i og for sig under normale Forhold ikke kunde gaa med til, kunde vi blive nødt til at gaa ind for. Jeg maa imidlertid sige, efter at jeg har læst Ungdomskommissionens Betænkning igennem, at slettere Underbygning af Forslag om en dyb Indgriben forekommer det mig jeg aldrig har set. Det, der her er Tale om, er jo, at man har spurgt hid og did, i Øst og Vest, man har faaet ansvarlige og maaske ogsaa uansvarlige Personer til at besvare disse Forespørgsler, og paa dette meget løse Grundlag bygger man saa et Forslag op, som vilde betyde meget dybe Indgreb i mange Menneskers Forhold. Jeg for min Part vil sige, at saa længe der ikke foreligger noget mere haandfast Materiale, havde jeg nær sagt, kan jeg i hvert Fald ikke gaa ind paa den paagældende Tanke.

Det ærede Medlem Hr. Rasmus Hansen mindede mig dernæst om en Tale, som Finansministeren skulde have holdt, og hvori han havde hævdet, at man med en enkelt Restriktion i Øjeblikket maaske kunde hindre mange saadanne i Fremtiden. I denne Tale er jeg slet ikke uenig; det er noget, vi alle ved. Men der foreligger ikke for mig noget som helst Bevis for, at jeg i det Forhold, vi her taler om, har forsømt noget i Retning af Restriktioner; jeg er snarere tilbøjelig til at tro, at hvis jeg var gaaet videre med Restriktionerne, vilde Forholdene have været værre, end de er i Dag.

At en fri Opsigelsesret, som det ærede Medlem Hr. Rasmus Hansen sagde, skulde betyde Stigning i Lejen, ser jeg ikke. Jeg giver endog det ærede Medlem Hr. Johs. Christiansen Ret i, at det naturligt kan og vil medføre det modsatte, idet det større Udbud, som den frie Opsigelsesret medfører, skulde kunne betyde større Konkurrence og derved lavere Priser. Men i øvrigt er det vigtigt, at man fuldt ud gennemfører Kontrol paa disse Omraader.

Det ærede Medlem Hr. Rasmus Hansen talte dernæst om Ændringen af § 34 i Lejeloven; det er Bestemmelserne om, at man i